

Niskavuorella raha haisee

UUSI LAHTI
6.2.2013

TIINA HOTTI

Niskavuorella vallan, rahan ja rakkauden suhteet heittävät kuperkeikkaa.

Tiina Hotti

Lahden kaupunginteatterin *Niskavuoren naiset* näyttää musiikkiteatteriversiona taistelun sukua vastaan ja toimimista oman tahdon mukaan.

Niskavuorelle naiset tuovat rahan, miehet elävät kuin pellossa. Niin oli ennen ja niin on nyt, määrittää vanha emäntä (Mirja Räty). Hän itsekin tuli taloon rahapussi kainalossa, ja jo edesmennyt vanha isäntä (Kai Vaine) kulkee isänsä jälkiä. Piit ja puoli kylää kulkevat aviottomina maha pystyssä, mutta ei kai sentään Aarne ole kaikilla vierailut. Aarne on saanut vaimokseen Marttan (Elsa Saisio), jonka kanssa suurin intohimo on sammunut. Jos koskaan on syyntynyt kukaan.

Hämäläisessä kylässä on totuttu tiettyyn elämänmenoon, jota vavisuttaa pahan kerran koulun uusi opettajatar, Ilona Ahlgren (Maija Rissanen). Käyttää mokoma housujakin, eikä osallistu kaikenmaailman kissanristiäisiin.

Tulta lakanoissa

Aarne on eräänlainen hämäläisraggari, joka uhmaa vaimoaan ja jopa äitiään kuunnellessaan sydäntään. Kai Vaine on luonteva. Yhdessä Maija Rissanen kanssa he virittävät niin intohimoisia kohtauksia, että petivaatteet ovat syttyä tuleen. Ilona Ahlgren on myös aikansa radikaaleja. Mieluummin toteuttaa itseään kuin elää muiden mieliksi.

Liian moni ajattelee kuin vanha emäntä Loviisa Niska-

Ilona Ahlgren (Maija Rissanen, vas.) on Niskavuoren Aarnen rakastajatar, Martta (Elsa Saisio) hänen vaimonsa.

Fakta

- Niskavuoren naiset Lahden kaupunginteatterin Juhani-näyttämöllä.
- Esitys kestää 2 h 40 min.
- Alkuperäisteksti on Hella Wuolijoen.
- Hän kirjoitti tekstin 1933.

vuori: "Pitäisi mahtua siihen, mihin on tottunut. Niin kaikki on turvallista."

Martta on puolestaan esimerkki ihmisestä, joka kaiken katkeruuden keskellä kokee helpommaksi olla uskomatta totuutta. Kun kieltää, ei ongelmaa ole olemassa. Hän on myös esimerkki naisesta, joka alkaa käyttää lapsia lyömäaseena miestä vastaan.

Lumikki Väinämö on mainio telefoni-Sandra. Työnsä puolesta, ja sen ohikin, Sandra on perillä kaikesta mitä kylällä tapahtuu. Mutta Loviisa yrittää sulkea Sandran suun läskillä. Hän lahjoo silavalla Aarnen harharetkistä tietävää. Serafiinan (Jorma Helminen) kanssa Sandra muodostaa pontevan tietotoimistoduon.

Mirja Räty on juuri niin

”Kun kieltää, ei ongelmaa ole olemassa.”

mahtipontinen kuin Loviisan pitää ollakin. Hän laulaa osin soolo-osuuksia ja hänen ääntään on ilo kuunnella. Myös Elsa Saisiolla ja **Timo Väli-saarella** (Simolan isäntä) ovat erittäin hyvät lauluäänät.

Soljuvan mukavaa

Esitys rullaa helposti ja kevyesti. Replikointi, laulu- ja tanssikohtaukset, musiikki - kaikki

soljuu mukavasti. Harvoin kokonaisuus on niin sopusoin-tuinen. Sanoma välittyy kat-somoon, eikä esitys ole vain näyttelijöiden oma kikkaker-ho. Puheella on päällimmäinen osuus, laulut tukevat ja jäävät suosiolla pienempään huomi-oon. Instrumentaalimusiikki soi kauniisti välillä puheen taustallakin. **Miika Muranen** on ohjannut erittäin hyvin esityksen ja hän myös vastaa **Reetta-Kaisa Ileksen** kanssa koreografiasta.

Koko suuri Juhani-näyttämö hyvin käytössä. Lavastaja **Minna Välimäki** on hyödyntänyt haasteellisen syvyyden, ja Muranen kuljettaa näyttelijöitä koko tilassa.